

دیوان حافظ

خواجہ شمس الدین محمد حافظ شیرازی



سازمان اسناد و کتابخانه ملی



انتشارات کتاب آبان

سرشناسه : حافظ، شمس‌الدین محمد، ۷۹۲ق.
 عنوان و نام پدیدآور : دیوان حافظ/ ویراستار حسن ساسانی.
 مشخصات نشر : تهران: آبان، ۱۳۹۰.
 مشخصات ظاهری : ۵۰۴ ص: ۱۱ x ۱۷ سم.
 شابک : 978-600-6413-07-5
 یادداشت : عنوان دیگر: دیوان حافظ (همراه با تفسیر).
 عنوان دیگر : دیوان حافظ (همراه با تفسیر).
 موضوع : حافظ، شمس‌الدین محمد، - ۷۹۲ق. -- فالگیری
 موضوع : شعر فارسی -- فر، اق.
 موضوع : فالگیری
 شناسه افزوده : ساسانی، حسن، ۱۳۵۱ - ویراستار
 رده بندی کنگره : ۵۷۲۲۳PIR ۱۳۹۰ ج
 رده بندی دیوبی : ۷۷/۱۶۸
 شماره : ۵۸۱۳۹۲۲
 کتابشناسی ملی



انتشارات کتاب آبان

دیوان حافظ
 (همراه با تفسیر)
 انتشارات کتاب آبان

ویراستار: حسن ساسانی، صفحه‌بندی: وایا هنر
 چاپ: طیف‌نگار، صحافی: راد، لیتوگرافی: طیف‌نگار
 مدیر تولید: سید اسماعیل بیگی، تذهیب: مجید حیدری
 طراحی جلد: ایمان برآبادی، اجرای خط: آمنه اسماعیل بیگی
 نوبت چاپ: اول، ۱۳۹۰، تیراژ: ۳۰۰۰ جلد

شابک : ۹۷۸-۶۰۰-۶۴۱۳-۰۷-۵ ISBN: 978-600-6413-07-5

مرکز بخش: خیابان انقلاب، خیابان فخررزی، بن‌بست فاتحی داریان، پلاک ۳، واحد ۱۰،
 تلفن: (خط ویژه) ۶۶۹۵۵۰۱۲ : فاکس: ۶۶۴۰۱۶۴۳

بوصفا

پنج سال از هفتاد و دو کار هجری سده شریازی در ایران من یکدشت که نامده امی بنام خواجه شریازی
بیکار و با شیوایی سخن خوش طبعی و دواره و بادب پارسید .

خواجه که گفت شریازی چون بسیاری از شریازی از نام حقیقی وی سبزه باناست با فنون و حکام خوش طبع
آتش شوری و در دیات و شریازی با کرده است که با گذشته قیام بنهتد سال نواز شاری و بی جایگاه
شایسته ان شا بکار و بی در محافل بزرگ مورد بحث و میل و بی قرار میکشد و بر بیعت که حافظ را بدین خاطر
نامیده که آن را به یاد دارد و بیعت در بیعت خود داشته است شادان در دیوانی بی بیعت می باشد
مشت به بر سر دار و در میان قافله قرآن در بخوانی در چهار ده دایت

قب لسان نیل به حافظ نیز از غم می نواز گاهی با مقبران دلی بسیل بیان بسیاری از روزگار
نمن نزلت وی است .

از خواجه شریازی و بیانی مثالی پند نزل انصام خیریه شریازی در بیعت می باشد که البته بدیل حدت
و غرقت نزلت شریازی را است نزل سرانیده و اند و تصاید در بیعت و بسیار شاد و حاشیه قرار گرفته
شریازی در محفل و آتشی از تفسیر و قوافل گرفته تا مرغان کلام و فتنه بر و کافی در کمال است کلام
او که گنگ در بازی باز و زبانه خیز و دخی را برین خوانندگان میکشاید بسیل برادر و کلام شریازی
که بی شک در قرآن محفوظ در جهان است جایگاه شاد و بیانی با مناسبتی می باشد که در هر حال
که در قرآن مجید گاه بعد از او بیوان خواجه نیز چشم نهاده و بسیاری با گوشت که در قرآن استخوانه می گیرند و خواجه
عال می زند و درین میان با سیرت شریازی است .

پیشبایان نظر خزان با مناسبت طواف و یا عاتقانه سه دوله را با حفظ شیرازی ایان در دو بیت پرتختی از این
 دروایا یکست که مانند مناسبت بی غیر خزل ایی ولی با قیادت که ایی که هنوز پس از گذشتن نامی حوالا
 از سران ایانات کسی توانست اشعار خنسن بی غیر بازنه شاید بی غیر عربی و در اقامت شریای ایران نام
 وقت مذکور پس از وی شرد و پات پاری و در غلبه و شاد و شاد در اشعار خوش طرازان و از این میان
 شریای پیشین و استاد کرده است اما این شایسته هر چه سیله بر آن نیست که او و شاعری مستعد به قیادت
 که نیزه پاری است که خواجش ایدین محمد شیرازی خزان ابر در جاسه انکحان لای رسامه است که در حوالا
 و ایسان پاری در بارگاه پاری که در کلام این شامسه بر آوازه جلوه کردی یکصد نظم فرود
 آورد و در مذکور خوش طرازان است از خواج در علی دروایان و از شایسته که خود سلف امرای غنی
 را تبرک کرده است شایسته و شایسته که با خواج بسیار با احترام رفتار نمود و چون مت گذری
 سبب که در وراج که مت او درانی شیرازی ایی که با شایسته در وراج مکرانی امیر سبازالدین
 لسانی انب شیراز سبب غنی و دران یکسان که از این شیراز شایسته شایسته شایسته شایسته
 غیری که حافظ از این ای پان یکادری اشتقاق موجود در شعر استاد که غیری تمام با کمالی شایسته
 و دران با ایی از خنسن خواج علی مطلب اصلاح رای جامع شده شود.